

РЕШЕНИЕ

№ 5910

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **3465** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал.3 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по повод на жалба, вх. № 11160 от 22.04.2020 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 94 – С – 238#2 от 07.04.2020 г. по описа на ТД на НАП - С., подадена от С. А. Р., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 4 срещу Решение № ПИ – 137 от 20.03.2020 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 94 – С – 238 от 13.03.2020 г. на оспорващия срещу мълчалив отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0101926 от 06.11.2019 г., Постановление № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. и Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0117802 от 11.12.2019 г., на М. К., на длъжност главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране” при ТД на НАП С..
С жалбата се моли съдът да отмени оспореното решение на директора на ТД на НАП, тъй като с него неправилно е прието, че няма свръхобезпеченост на публични задължения. Допълнително се инвокират доводи срещу твърдението, че не е отпаднала необходимостта от обезпечение на публичното задължение при окончателно отпадане на самото публично задължение. Твърди се, че отмяната на наложените обезпечения с процесните постановления е необходимо поради несъразмерност между наложените обезпечителни мерки и размера на задълженията по изпълнително дело № 221200036769/2012 г. Излагат се съображения, че нормата на чл. 208, ал.1, изр. второ от ДОПК е императивна и публичният изпълнител няма

оперативна самостоятелност да прецени дали да отмени или не обезпечителните мерки, тъй като същият е длъжен по силата на тази норма, както и чл. 195, ал.7 и чл. 198, ал.2 от ДОПК, да отстрани съществуващата несъразмерност между обезпечителните мерки и размера на публичните задължения, като отмени част от наложените обезпечителни мерки. В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Л., която поддържа жалбата и моли да се уважи. Претендира разноски в размер на 10 лв.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С. редовно призован, се представлява от юрк. Ц., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП е образувано изпълнително дело № 22120003679/2012 г. срещу С. Р. за принудително събиране на публични вземания с общ размер на 79 829,30 лв., в това число главница в размер на 27 629, 77 лв. и лихви в размер на 52 199,53 лв., към 06.02.2020 г.

За обезпечаване на публичните задължения по посоченото изпълнително дело, съгласно чл. 215, ал.1 ДОПК, публичният изпълнител е предприел следните действия с ПНОМ изх. № С160022 – 022 – 0033155 от 09.11.2016 г., ПНОМ с изх. № С190022 – 022 – 0101926 от 06.11.2016 г., връчени при отказ, удостоверен върху разписка с № С190022 – ПЗЛ – 0014527 с подписите на връчителя и на двама свидетели. Издадени са и ПНОМ с изх. № С190022 – 022 – 0035666 от 10.05.2019 г., с което е наложена възбрана върху недвижим имот, като е налице вписване в Службата по вписванията – Н., което е връчено на жалбоподателя на 14.05.2019 г. по електронен път; ПНОМ с изх. № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. и ПНОМ с изх. № 190022 – 022 – 0117802 от 11.12.2019 г., връчено лично на 17.01.2020 г.

На 20.02.2020 г. жалбоподателят е депозирал в ТД на НАП С. искане за отмяна на наложените обезпечителни мерки – заповед на банкови сметки, наложен с ПНОМ № С190022 – 022 – 0101926 от 06.11.2019 г., № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. и № С190022 – 022 – 0117802 от 11.12.2019 г..

В отговор на искането, публичният изпълнител е изпратил Писмо с изх. № С20022 – 178 – 0007709 от 06.03.2020 г., в което е посочил, че няма постъпило искане за прекратяване на производството от страна на взыскателя на основание чл. 225, ал.1, т. 6 от ДОПК и че не е налице несъразмерност на наложените обезпечения и размера на публичното задължение, поради което не е налице основание за отмяна на обезпечителните мерки.

Срещу това писмо е подадена жалба с вх. № 94 – С – 238 от 13.03.2020 г. по регистъра на ТД на НАП С. до директора на ТД на НАП. Решаващият орган е разгледал жалбата и е постановил решение № ПИ – 137 от 20.03.2020 г., с което е оставил жалбата без уважение като неоснователна и допълнително е посочил, че оспореното писмо не представлява административен акт. Решението е връчено на неговия адресат на 01.04.2020 г.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата и административната преписка документи, както и допълнително ангажираните от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в срока по чл. 197, ал.2 от ДОПК и е допустима, като подадена от надлежна страна.

Разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 197, ал.1 от ДОПК, но и е немотивиран от правна и фактическа страна.

Съгласно чл. 208, ал.1 от ДОПК Отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно или по искане на длъжника в 14-дневен срок от постъпването ѝ след погасяване на публичното задължение, както и в случаите по чл. 225, ал. 1, т. 2 и 5. При съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане отмяната на обезпечението се извършва от публичния изпълнител служебно. Съгласно тази норма отмяната на обезпечението може да стане по искане на длъжника или служебно от публичния изпълнител. При погасяване на задължението или в случаите, когато ПНОМ е отменено от решаващия орган или съда. Второто изречение на разпоредбата предвижда, че по инициатива на органа, служебно и при несъразмерност между задължението и обезпечението, може да ги отмени.

Не е спорно между страните, че с постановление за отмяна на наложени обезпечителни мерки с изх. № С20022 – 024 – 0025121 от 12.08.2020 г. публичният изпълнител е отменил наложените с Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0101926 от 06.11.2019 г., Постановление № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. и Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0117802 от 11.12.2019 г. обезпечителни мерки поради погасяване от длъжника. Обезпечителните мерки са отменени след внасяне на дължимата сума от жалбоподателя и след като е образувано настоящето съдебно производство.

В чл. 197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. По силата на цитираната разпоредба, съдът може да отмени обезпечителната мярка, когато е представена банкова гаранция, обезпечение в пари, както и ако не съществува изпълнително основание. От предписанието на тази норма е видно, че една от предпоставките за отмяна на публичните обезпечения е несъществуването на изпълнителното основание. С оглед приетото постановление за отмяна на обезпеченията от 12.08.2020 г. поради погасяване на публичните задължения от длъжника, съдът приема, че е налице отпаднало изпълнително основание.

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за свръхобезпечаване на публичните задължения, тъй като с ПНОМ № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. е наложен запор за сумата от 102646, 21 лв., а възбраненият недвижим имот е оценен на 91 000, 00 лв. Общата стойност на наложените обезпечения не следва да се взема предвид, тъй като от банките е постъпвала информация, че по сметките няма наличности.

Обстоятелството, че в хода на съдебното производство публичните задължения са погасени от длъжника не може да обоснове липсата на изпълнително основание към датата на издаване на решението на директора на ТД на НАП – С.. Това обстоятелство и отмяната на обезпеченията представляват нови факти, които са от значение на делото след издаването на акта и се преценяват към момента на приключване на устните състезания (§2 от ДОПК вр. чл. 142, ал.2 от АПК). Следователно към момента

на приключване на устните състезания по делото се установява липсата на изпълнително основание, което предпоставя отмяната на обжалвания акт.

По изложените съображения жалбата на С. А. Р. е основателна и като такава следва да се уважи.

При този изход на спора на оспорвания трябва да се присъдят поисканите разноски в размер на 10 лв., представляващи внесена държавна такса.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. А. Р., мълчалив отказ за отмяна на наложени обезпечителни мерки с Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0101926 от 06.11.2019 г., Постановление № С190022 – 022 – 0117725 от 11.12.2019 г. и Постановление с изх. № С190022 – 022 – 0117802 от 11.12.2019 г., на главен публичен изпълнител, дирекция „Събиране” при ТД на НАП С., потвърден с решение № ПИ - 137 от 20.03.2020 г. на директора на ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на С. А. Р., ЕГН [ЕГН], сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 10,00 лв.

СЪДИЯ: